

BAN CÔNG PHÍA NHÀ CÓ NỘI NG

Đầu năm học mới, khop hành lang, sân trường ngập tràn sắc màu áo học sinh. Mọi việc vẫn vui nhộn quen nhau mỗi ngày, nhưng hình như Tú cảm thấy mình vẫn chưa cảm thấy một điều gì đó khác biệt.

Trong cái nắng ào náo nhặt cỏa giỗ ra chồi, Tú chốt đồng lồng vì mệt ánh mặt biển của cô. Có cảm giác vẫn thân quen vẫn làng. Cô bạn ấy có dáng ngồi nhún và mái tóc xõa ngang vai. Tú lồng lộng theo sau cô bạn về tận nhà và chốt nhún ra, đó là hàng xóm của mình, hai nhà đón dilon cách nhau có vài bước chân.

Cô bạn đồng tên là Yun Nhi. Ngày nhau Tú và Nhi cùng học mâu giáo. Nhi có một mái tóc đen, dày và mượt, cô có một đôi mắt đen và trong veo nhau chia đều cõi khoáng trời đất. Tú thường xuyên bắt tóc, gõ đầu và hay trêu chọc Nhi, Nhi nhún con và mít mắt. Mọi lần bỗn trêu đùa, cô bé cũng hoắc đôi khi khóc òa lên. Nhưng Nhi cũng là một cô bé “kiên cường”, chõa bao giờ chay lối mách cô nhún các bạn khác. Tú thích trêu cô bạn cũng bồi lối đó.

Năm năm Tiết học và bốn năm Trung học, Tú học ở Thành Phố và ở nhà Bác trên đó, ít khi về nhà. Còn Nhi học trường đối diện quê. Nhà gần nhau nhường gần chõc năm hai đón không chõm mệt. Bây giờ hai đón lối cùng trống...

Tú vẫn nhà lót tìm lối nhường tõm nhõm hõi nhõi. Thời gian qua diều kẽo, khiến ngồi i ta lõn lên và thay đổi. Cõi hai đón đều rất khác xõa. Chõ có đôi mắt đen ngày ấy cho đón bây giờ, hình như... vẫn thõ!

Từ hôm đó, Tú bắt đõu “quan tâm” đón Nhi, tõi đõu nhõi nhõt nhõt. Cõi cũng lồng lõi theo dõi họ lồng cõi Nhi và nhõi lõn tìm cách giõi thiõu, hay gõi lõi cho Nhi nhõi ra mình là cõi bõn nghõi chõng ngõm ngày xõa. Nhưng sốt ngõi ngõng ngừng và thiõu tõi nhiên khiến cõi bõi rõi.

Bí ẩn Nhi thích bóng chuyền, Tú đăng ký tham gia vào đội bóng chuyền cảng. Mọi chi tiết tan hổn, Nhi đều là lính xem và vũ cho đội bóng. Đều đặn hàng tuần, sân bóng chuyền không chỉ có Nhi nào thi đấu Nhi, Tú và đội bóng. Nhưng chỉ có đội dù dàng khiến mọi người hâm mộ lên thết kế. Có Nhi trong lòng, mọi thứ đều càng thêm hân. Mọi khi nghĩ đến điều này Tú liền không giấu được nỗi niềm.

Đã hai ngày không thấy Nhi đến sân bóng chuyền hân nhiên, tím tái nói cay đắng nhau mỗi ngày. Đó quả thực là chuyền lò và điều này khiến Tú phân vân lo lắng.

Trở về nhà Tú ra trước ban công phòng mình, nhìn sang phía nhà Nhi. Chà, ban công đó oai này có nhan sắc hoa nở rộ. Nhâm nhi tách trà Atiso, Tú cứ nhìn về phía căn phòng ấy và định ninh đó là phòng của Nhi. Quả thực rất lâu rồi Tú mới dành thời gian ra ban công hóng gió nhau thế này. Ban công rất đẹp, trang trí hoa và cây xanh, thật nhung toàn là ba chăm sóc cây chung Tú chung đón chúng, cho đến hôm nay.

Ngày thứ nhất, thấy Nhi mặc váy ngoài ban công, Tú mừng rộn vui tay chào. Thế nhưng Nhi không để ý. Cô bé không nhìn xa xăm. Đôi mắt buồn nhau đong đong nhục mệt. Và cứ thế, trong lòng thu dùu ngọt, Nhi khóc thút thít nhiên. Cô bé đâu biết rằng phía nhà không có nồng bê kia có một cậu bé đã chung kín mít vì cỏ và thíc sỏi tò mò khôn xiết.

Ngày thứ hai, vẫn là trà Atiso, vẫn góc ban công đó, Tú lòng lòn ngóm nhìn về phía ban công nhà có nồng. Một cô gái xinh xắn mỉm cánh cửa ra, lóe nhìn về phía xa mắt cách không rõ ràng. Đôi mắt nhìn chăm chăm nhau hút vào không và hình như cô ấy... khóc. Số vì cỏ lấp y nhau hôm qua khiến Tú vô cùng bất ngờ. Hàng loạt câu hỏi đặt ra trong đầu Tú mà không có cách nào giải đáp?

Ngày thứ ba, mỉm cười lòn tiệp tùng lòn i y nhau hai ngày trước. Nhông đón vui Tú, nó thíc sỏi là quá thít. Bỗn tính tò mò khiến Tú nhau muôn hé lột lên thết to, muôn giờ vui sang ban công nhà ấy: "Nhi ài, sao thíc? Cứu chia sỏi vui tòn có đùa không chung?". Thế nhưng cuối cùng, tết cứ sỏi vì cỏ nồng không mệt chút thay đổi.

Xuống dãy nhà, Tú vui vàng hân mỉm rộn, nhà cô chú hàng xóm bên cạnh có chuyền gì không?

BÀI ĐỀ THI SỰ 22

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ bảy, 18 Tháng 11 2017 08:19 -

Một bài văn vui i câu hỏi khá vô duyên ấy, nhưng thật sự mà không thể có chuyện gì bất ngờ c. Đón llop, Tú hỏi hót đám bén cõa Nhi. Chỗng ai biết Nhi có chuyện gì không vui cõ. Cô bén lúc nào cũng vui tết, nhí nhảnh nhõ thõ. Sốp tết Nhi còn đónh tham gia hoét đõng văn nghệ cõa Thành tết chõc và còn thi học sinh giõi cõp huyõn, Nhi đâu có thời gian đónh buõn?

Ngày thứ tết và tháng năm, ban công phía bên nhà có nõng, võn có mõt cô bé đõng khóc, ban công phía bên nhà không nõng, võn có mõt cõu bé trõm ngâm suy tư nhìn cô bé thõt lâu.

Ngày thứ sáu và thứ bảy ...

“Cõn phõi chõm dõt ngay chuõi ngày tết này”. Tú lõi tết nhõ khi đã nhõm đúng bõ y là quá đõ rõi. Tú rõt ghét viõc phõi thõy con gái khóc, nhõt là Nhi. Tan học hôm sau, Tú quyõt đõnh võ cùng Nhi đõ hõi cho rõ võ chuyện này, mõc dù cũng hõi vô duyên. “Dù sao bén bè cũng nên quan tâm nhau” – Tú đõa ra lý do biõn mình cho hành đõng vô duyên, kõ cõc cõa mình.

Tú kéo nhõ bím tóc cõa Nhi, khõn Nhi giõt mình quay đõu lõi. Nhi nhìn Tú không chút ngõc nhiên rõi cong cong cái môi. Hõi lõi lùng trõõc thái đõ vô tõ đó cõa Nhi, Tú mõnh dõng lõi gõn hõi thăm võ viõc “mõt tuõn mít tõt” là sao? Nhi đõ õng mõt vì câu hỏi đó nhõng rõi lõi nhí nhõnh võa mõm cõi võa võ nhõ vai Tú: “Tõ sõ nói cõu sau nhé!”

Nhi cõi thõ khiõn Tú càng thêm hõi hõp.

Chiõu hôm sau, Nhi đõi sõn Tú trõõc cõng trõõng. Cõm tõ giõy đõa cho Tú, nháy mõt có chút tinh nghệch. Tú cõm tõ giõy đõc và bõt ngõ đõn vô cùng.

- Hóa ra là cõu tõp ... khóc ? Cõu tõp khóc suõt mõt tuõn đõ chuõn bõ cho vai diõn chính trong lõn thi văn nghệ sõp tõi?

- ! Sốp tõi tõ tham gia thi, là mõt võ kõch tõ rõt thích nên muõn mình đõ lõi dõu lõn mõt kõ niõm đõp!

Hai đứa tung tăng nói chuyễn suốt quãng đường về nhà, bột chút Tú quay sang hỏi Nhi:

- Ơ này, cậu không chút gì thắc mắc tôi là ai?
- Không! Nhi trả lời vì vui bình thường, đôi mắt nháy bặt cười.

Nhìn ra về mặt khó hiểu của Tú, Nhi mới cười thầm thầm: “Cậu là Tú, Tú đáng ghét suốt ngày bột mặt tôi chả gì? Tôi nhìn ra cậu từ ngày đầu tiên nh?p h?p c?p, nhưng chẳng biết bột chuyễn về cậu th?t nào, mà lối s?p, lối đâu bột cậu bột n?t nh?p h?p x?p. Tôi vẫn thường xuyên đ?n xem cậu ch?p bóng chuyễn đ?y. Và đ?ng nhiên tôi biết cậu ở bên nhà đ?i d?p”.

Tú ngạc nhiên và vui đ?n khó tả. Ngóm nhìn Nhi t?p i?n trong n?p ng, im lặng hàng phút sau Tú mới ti?p t?p câu chuyễn đ?p c?p.

Trong nhà, không h?p h?p tr?p c?p, cùng lúc ban công hai nhà có hai cô cậu, cậu s?p đ?p u m?p ra. Một người tóc t?t bím đuôi sam, hai má đ?p ?ng lên trong n?p ng, đôi mắt đen ngây thơ cùng n?p c?p i?n x?p. Một người l?p i?n mắt l?p n?p đ?p ng l?p ng vì n?p c?p i?y.

Bỗn đã bao giờ có cảm giác b?p ng nhiên r?p i vào mặt thác cảm xúc ch?p a? Bỗn bột ng?p r?p i và r?p i, cho đ?p khi bỗn ch?p vào mặt n?p c?p và nh?p ra là bỗn đã ... cảm n?p ng. Nó s?p làm bỗn choáng váng đ?p n?p m?p c?p x?p i?y theo bỗn vào c?p trong gi?p c?p ng?p. Mọi thứ xung quanh bỗn th?t ng?t ng?p.

Và đ?p y, cảm s?p ng vô cùng đáng yêu. Có thể là bỗn s?p bột đ?p u t?p nh?p ng đ?p u gi?p n?p quanh mình nh?p ánh mắt, n?p c?p i ai đó... Điều gi?p n?p i?y s?p khi bỗn m?p m?p c?p i, h?p nh phúc và đôi khi là thay đổi bỗn thân đ?p tr?p nên hoàn thi?p n?p mình h?p n!.